

ALEXANDERKOERNER/GETTY

Europa's 'ondergrondse' leger

Voor velen is het huidige Europa een militair kneusje. Het heeft in het verleden ook al zo geleken – om daarna de wereld te schokken met haar kracht.

- Richard Palmer en Josue Michels
- [21-03-2018](#)

Eén land werkt “achter de schermen” om de Europese legers samen te brengen. Het verslindt volledige legers en brengt buitenlandse soldaten onder zijn gezag, zonder een schot te lossen.

En daarover wordt nauwelijks bericht in de Westerse media.

Dit land bouwt in stilte aan een enorme nieuwe militaire macht in Europa.

Frankrijk is het land dat het meest over een Europees leger praat. Maar het is een ander land dat het echte werk verricht: Duitsland.

Dit is niet de eerste keer dat Duitsland in stilte achter de schermen een leger opbouwt. Een korte kijk in de geschiedenis geeft ons een krachtige waarschuwing over wat er ondergronds in Europa aan het gebeuren is.

Exercities voor een EU leger

Het meest recente verslag van deze over het hoofd geziene bezigheden komt van *Spiegel Online*. “Het zal jaren duren voordat Europa een echte defensie-unie wordt, maar [Duits Defensie-minister Ursula] von der Leyen wil daarop niet wachten”, schreven ze.

“Sinds lange tijd werkt de CDU politica aan het Euro-leger en stimuleert ze het samenwerken van Bundeswehr troepen met hun Europese partners – verder dan grote bewapeningsprojecten of commandostructuren, met andere woorden tot op het basisniveau.” (27 dec. 2017; geheel Trompet vertaling).

De Bundeswehr, het Duitse leger, heeft momenteel 24 trainingsfaciliteiten die open staan voor soldaten van andere Europese lidstaten, schreef *Spiegel Online*. Het heeft ook Duitse troepen in 55 faciliteiten van andere legers over heel Europa, van Albanië tot Spanje.

Minister van Defensie Von der Leyen schouwt soldaten van de Bundeswehr. (Sean Gallup/Getty Images)

Defensie minister Von der Leyen werkt ‘achter de schermen’ aan het bijeenbrengen van Europese legers. Zij creëert een netwerk van trainingsfaciliteiten over het Continent waar officieren en soldaten leren om te opereren binnen de militaire organisatie van hun Europese burens, rapporteerde *Spiegel Online*.

Enkele Bundeswehr-officieren volgen bijvoorbeeld les aan de eliteschool voor officieren in Saint-Cyr in Frankrijk – waar ze leren over de militaire structuur, de strategieën, het materieel en de mentaliteit van Frankrijk.

De Duitse officieren leren niet alleen om buitenlandse soldaten te bevelen, maar ook met hen samen te werken. Zij werken samen met de Fransen om helikopters te bedienen. Duitse onderzeeërs kunnen weldra gemeenschappelijke Duits-Noorse patrouilles uitvoeren.

En dit zijn slechts een paar van de vele manieren waarop Duitsland een Europees leger aan het opbouwen is.

De opbouw van een Europees leger

Duitsland brengt ook soldaten van naburige legers onder zijn commando. *Twee derde* van de Nederlandse landmacht – de grote meerderheid van ’s lands strijdkrachten – staat weldra onder Duits gezag. Deze soldaten dienen in Duitse brigades onder een Duitse commandostructuur. Zij worden deel van het Duitse leger. De Tsjechische Republiek integreert momenteel één van zijn twee gevechtsbrigades in het Duitse leger, en Roemenië besteedt een gemechaniseerde brigade aan Duitsland uit. Dit zijn veel meer dan symbolische divisies: een brigade omvat meestal verscheidene duizenden soldaten. Duitsland is altijd duidelijk geweest over het uiteindelijke doel van dit akkoord: het creëren van een Europees leger.

In 2013 deed toenmalige defensie minister Thomas de Maizière het plan uit de doeken op de Veiligheidsconferentie in München. Hij zei dat Duitsland het zat was om te *spreken* over een Europees leger. “Wij Europeanen hebben geen nieuwe visies nodig, maar een strategie van resoluut pragmatisme,” zei hij. De Duitsers lieten de rest van Europa praten over grootse plannen voor een Europees leger, terwijl zij de mouwen oprolden en het werk aanpakten, één land tegelijk.

In 2016 zei Von der Leyen dat ze deze methode wilde gebruiken om “een multinationale pantsersdivisie op te zetten.” Geen enkel ander land in Europa doet iets wat maar in de buurt daarvan komt. Toen *Die Welt* in 2016 over dit project schreef, zeiden ze: “Dit moet een eenheid tot stand brengen met tot wel 20.000 actieve soldaten, die tegen 2021 operationeel moeten zijn – en dit wordt de kern van een Europees leger” (geheel eigen nadruk).

Veel commentatoren spreken over een Europees leger ergens ver in de toekomst. Maar in veel significante aspecten is het leger nu reeds hier: het heet de Bundeswehr.

Kenmerken van een Europees leger

Op 11 december 2017 lanceerden EU landen officieel een militair pact genaamd PESCO (Permanent Structured Cooperation). Dit pact omvat logistieke, transport- en trainingsmissies die lidstaten zullen helpen om beter gecoördineerd samen te werken.

PESCO dringt EU-landen om hun wapenuitgaven te verhogen, verschaft een manier om samen te werken voor bewapening, en helpt hen hun troepen te integreren.

Duitsland zal de leiding nemen bij enkele cruciale projecten, waaronder het Netwerk Europese Logistiek en Operationele Ondersteuning, een project dat steun biedt aan de “European Air Transport Command” bij grensoverschrijdende troepenbewegingen in Europa. Het biedt ook steun aan een Europees Medisch Commando om landen te helpen met betere samenwerking bij het redden en verzorgen van gewonden, en aan nog een ander project om militaire trainers op te leiden.

Deze projecten, in het bijzonder logistiek, zijn essentieel voor het maximaliseren van de troepenconcentraties op het slagveld, op de juiste plaats op het juiste moment.

Hoe verplaatst een multinationale troepenmacht zich vlot over het slagveld? Zorgt elk land voor zijn eigen transport, of vormen ze een transportvloot om er sneller te komen? En hoe zit het met de evacuatie van gewonden – is het elk land voor zich of kan het efficiënter? Dit is het soort vragen waar de grote generaals uit het verleden vele uren onverdroten onderzoek in hebben gestoken. Dit zijn details die Europa moet oplossen om een doeltreffend gemeenschappelijk leger te bouwen. En ze zijn die vast en zeker aan het oplossen.

Waarom Duitsland?

Waarom is het Duitsland dat de leiding neemt in de formatie van dit Europese leger? Duitsland heeft een geschiedenis van stilte zijn leger op te bouwen in vreedstijd.

Na de Eerste Wereldoorlog beperkte het Verdrag van Versailles de omvang van de Duitse strijdkrachten. Hoewel het jaren duurde – tot kort voor de start van de Tweede Wereldoorlog – voordat Duitsland het verdrag publiekelijk verbrak, begon het dit in feite al bijna meteen in stilte te schenden.

Op 16 april 1922 tekenden Duitsland en Rusland het Verdrag van Rapallo.

Oppervlakkig gezien was dit een vrij normale diplomatieke toenadering tussen twee voormalige vijanden. Maar het bevatte een geheime clausule. Duitsland zou in Rusland militair onderzoek, ontwikkeling en training uitvoeren – wat door Versailles verboden was. In ruil daarvoor zou Rusland geïnformeerd blijven over nieuwe militaire ontwikkelingen en samen exerceren met het Duitse leger.

Duitsland bouwde wapenfabrieken en trainingsfaciliteiten in Rusland. Deze regeling liet Duitsland toe om de “continuïteit te bewaren van de vaardigheden, die, toen de tijd rijp was, voor de zoveelste keer openlijk in hun eigen land benut konden worden,” schrijft historicus Paul Johnsen (*Modern Times*).

De *Manchester Guardian* beschreef sommige details ervan, en de Duitse Sociaaldemocraten publiceerden delen van het verdrag. Maar afgezien daarvan bleef het geheim. “Een vreemde, verborgen alliantie werd aldus gevormd, die af en toe aan de oppervlakte kwam,” schrijft Johnson.

Ondertussen werd de Duitse politie zodanig getraind en georganiseerd dat ze snel tot een militaire reservemacht omgevormd konden worden. Versailles beperkte Duitsland tot een 100.000 man sterk leger. Duitsland maakte daar maximaal gebruik van door er een leger van officieren van te maken. Het land was beperkt tot 4.000 officieren maar er werd geen limiet gesteld aan onderofficieren. Reeds in 1922 bestond *de helft van het leger* uit onderofficieren. Tegen 1926 waren soldaten in de minderheid – ze vormden iets meer dan een derde van het leger. Versailles verbood Duitsland ook het bezit van een luchtmacht. Dus leidden ze niet alleen piloten op in de Russische luchtmachtbasis Lipetsk, maar ook in civiele zweefvliegclubs.

Tegen 1927 begon Duitsland concrete plannen te maken om snel uit te breiden en de infrastructuur gereed te maken voor een modern, gemechaniseerd leger. In 1933 maakte Duitsland plannen bekend om zijn leger uit te breiden tot 300.000 soldaten. Slechts 6 jaar later was het bijna 10 maal zo groot.

Dit is slechts een van de meest recente voorbeelden. Voor de Italiaanse journalist Luigi Barzini Jr. kwam deze plotselinge uitbarsting uit het niets van Duitse militaire sterkte historisch zo vaak voor dat het volgens hem een deel van het karakter van de Duitsers was. Hij schreef over “transformaties” terwijl het land bij tijden “in winterslaap” was. Napoleon bij voorbeeld, versloeg herhaaldelijk met gemak Duitse steden. In die tijd schreven velen de Duitsers af als militair waardeloos. “Daarna, wanneer je een paar bladzijden in het geschiedenisboek omslaat, verschijnen de Duitsers opeens volledig getransformeerd”, schreef Barzini (*The Europeans*). “Zij staken de grens met Frankrijk over als een grijze golf van gezichtsloze, gedisciplineerde soldaten met punthelmen, een meedogenloze, onstuitbare oorlogsmachine. Waar kwamen zij ineens vandaan? Slechts een paar Duitsers, en geen enkele buitenlander, hadden vermoed hoe de aanstaande metamorfose eruit zou zien.”

Is Duitsland van plan hetzelfde opnieuw te doen?

Plannen om ondergronds te gaan

“Vanaf de start van de Tweede Wereldoorlog hebben de Duitsers rekening gehouden met de mogelijkheid ook deze tweede ronde, net als de eerste, te verliezen – en ze hebben voor zo’n geval zorgvuldig en methodisch de volgende ronde gepland...” Dit zei Herbert W. Armstrong tot de luisteraars van zijn radioprogramma op 9 mei 1945.

In 1996 derubriceerden de Verenigde Staten een tot dan toe geheim document geschreven in 1944 dat het gelijk van dhr. Armstrong bewees. Het was een verslag van een vergadering tussen Duitslands meest vooraanstaande industriëlen. Deze bedrijven werden aangemaand “zich voor te bereiden om de Nazipartij te financieren wanneer die ondergronds zou gaan.”

Er zijn nog meer voorbeelden. Majoor-Generaal Reinhard Gehlen was bevelhebber over de oostelijke inlichtingendienst van de Bundeswehr van 1942 tot 1945. Gehlen verborg de beste inlichtingen in waterdichte containers in de Alpen. Na de oorlog gaf hij deze schatkist aan informatie vrij in ruil voor vrijheid voor hemzelf en zijn staf.

Later, tegen het einde van 1946, betaalde Amerika Gehlen, in hun strijd tegen Rusland, om zijn oude organisatie weer op te richten, daarbij gebruik makend van veel van zijn oude bevelhebbers. Binnen 10 jaar had Gehlen zijn oude inlichtingenafdeling weer samengesteld en bemand met ex-Nazi’s. Tegen die tijd heette zijn afdeling de BND – de officiële geheime dienst van West-Duitsland.

Aanvankelijk na de oorlog had Duitsland niet het recht op een eigen leger. Dus knepen ze een oogje dicht terwijl ex-Nazi’s hun eigen leger bouwden. Volgens Duitse inlichtingenrapporten gepubliceerd door *Der Spiegel* in 2014 werd er een 40.000-koppige macht opgericht, waarvan 2000 officieren, die tegen het einde van de jaren ’50 operationeel was in geval van oorlog. De toenmalige minister van defensie, Franz Josef Strauss wist daar volgens *Spiegel Online* waarschijnlijk alles van.

De inlichtingendocumenten laten zien dat het project gesteund werd door Hans Speidel, die later de hoofdcommandant van de NAVO in Centraal Europa werd, en door Adolf Heusinger, die de eerste inspecteur-generaal van de Bundeswehr zou worden. Gehlen kreeg de opdracht dit ondergrondse leger te controleren, van Duitslands eerste kanselier, Konrad Adenauer.

Dit zijn slechts een paar van de gekende pogingen om ondergrondse militaire groeperingen op te richten. Maar deze groeperingen waren niet ideaal en spoedig probeerde Duitsland iets wat meer officieel was.

De Duitse regering heeft al sinds 1950 een duidelijke visie over hoe Europa opnieuw te militariseren. Volgens de Konrad Adenauer Stichting verzamelde Adenauer meerdere militaire experts die voordien als topofficieren onder Hitler hadden gediend. In de Himmerod Abdij bespraken ze de grondbeginselen van Duitse herbewapening, en de aard en structuur van toekomstige Duitse strijdmachten. Het was in deze besprekingen dat het concept van een gemeenschappelijk Europees leger werd gevormd. In plaats van naburige landen in een open oorlog binnen te vallen zoals het in twee wereldoorlogen had geprobeerd, zou Duitsland hen uiteindelijk diplomatiek integreren onder zijn eigen commando. Een eerste poging, in mei 1952, om een gemeenschappelijk leger op te richten, werd in augustus 1954 door Frankrijk verworpen, maar de gedachte bleef voortleven. Hoge officieren namen voorname functies op in het Duitse leger en in de NAVO.

Weinig mensen besteedden aandacht aan deze ontwikkelingen, maar één stem luidde een scherpe waarschuwing daaromtrent. Dhr. Armstrong voorzegde aan het einde van de Tweede Wereldoorlog dat Duitsland opnieuw zou herrijzen om dominantie over Europa en diens legers te verwerven. De dag nadat de *oorlog voorbij was*, gaf hij een publieke toespraak, waarin hij voorspelde dat Duitsland terug zou komen. Deze natie, zei hij, zou een toekomstige “Verenigde Staten van Europa” leiden.

Hoe zou een verpletterd Duitsland dit mogelijks kunnen bereiken? Door de “slag van de vrede” te winnen, zei hij. De Duitsers zouden “ondergronds” gaan en in vreedstijd hun dominantie over Europa vestigen.

Dit was lange tijd voor de eerste stadia van een Europese Unie. In feite was de Tweede Wereldoorlog nog niet eens voorbij: De Geallieerden vochten nog steeds tegen Japan in het oosten. En toch begon dhr. Armstrong al te voorspellen over een “Verenigde Staten van Europa”. De moderne geschiedenis laat zien dat dit exact is wat Duitsland heeft gedaan.

Hoe kon hij weten, slechts één dag nadat de Geallieerden Duitsland verslagen hadden, dat deze verpletterde natie opnieuw zou herrijzen? Omdat de Bijbel profetische taal bevat die perfect beschrijft wat er in 2018 in Duitsland gebeurt.

Opkomend uit de “ondergrond”

Openbaring 17:8 beschrijft een beest, wat symbolisch een grote wereldmacht voorstelt, dat “was, en niet is.” Dit beest bestaat, verdwijnt dan – om dan “op te komen uit de afgrond.” Men zou kunnen zeggen dat het uit het niets tevoorschijn komt – “vanuit de ondergrond.”

Hier is hoe de *Trumpet* hoofdredacteur Gerald Flurry deze profetie uitlegt in zijn boekje *Prophesy Again*:

“Tijdens de Tweede Wereldoorlog zagen we een as Hitler-Mussolini, maar daarna verdween die van het toneel. Het “was niet”! En toch, zegt God, “is het”! De As-mogendheden hadden de oorlog verloren, maar zoals dhr. Armstrong steeds maar weer predikte, gingen zij gewoon ondergronds – in “de afgrond” (vers 8). Daar zijn ze nog steeds – ze zijn gewoon *ondergronds*. God zegt dat, nadat dit gebeurt, zij opnieuw op zullen komen!”

Maar dit was niet eenmalig. Vers 10 zegt dat deze mogendheid door zeven opeenvolgende koningen geregeerd zal worden. Ze komt tot macht, stort ineen, gaat ondergronds, en komt dan later weer tevoorschijn. Openbaring 17 beschrijft deze koningen ook als zeven bergen met dalen ertussenin (vers 9). Het zijn geen zeven continue koningschappen. Er zijn onderbrekingen – tijdens dewelke deze mogendheid ondergronds gaat.

Vergelijk de taal van de Bijbel met uitspraken van historici en experts die in dit artikel worden gebruikt. Duitslands herbewapeningsverdragen met Rusland “kwamen af en toe aan de oppervlakte.” Het land “gaat van tijd tot tijd in winterslaap.” Dit zijn gelijklopende metaforen aan degene die in uw Bijbel worden gebruikt.

Dhr. Flurry verduidelijkt dat deze macht uit de ondergrond begon op te komen in de jaren '90. Maar tot op heden verblijft ze nog gedeeltelijk verscholen.

Momenteel is dit leger echter bijna gereed om op het toneel te verschijnen. “Wanneer u Openbaring 17:8 begrijpt en tevens begrijpt wat er gebeurt in Europa, dan moet u zeggen: *Dat is het! Het beest richt zich op, recht voor onze ogen!*” schrijft dhr. Flurry.

Wanneer we kijken naar de inspanningen die Duitsland achter de schermen levert om een Europees leger op te bouwen, dan springen deze uitspraken van dhr. Armstrong en dhr. Flurry in het vizier! Zoals dhr. Flurry schrijft: “De Bijbel komt echt tot leven wanneer we specifiek weten wat er aan het gebeuren is.”

Maar er is veel meer aan dit verhaal dan de opkomst van Duitsland. Openbaring 17 zegt dat deze Europese macht uiteindelijk de laatste strijd zal *verliezen*. Het zal worden overwonnen door Jezus Christus Zelf (vers 14). En de wereld kan God daarvoor danken! Zijn terugkeer zal het barmhartige einde betekenen van de meest gewelddadige, brute holocaust die de wereld ooit heeft meegemaakt!

De nederlaag betekent het laatste einde van deze macht – ze zal nooit meer ondergronds kunnen gaan. Dit zal een bevrijding zijn voor de hele wereld – inclusief de Duitsers, die nooit meer onder deze tirannieke macht hoeven te lijden.

Dit is de hoop die je alleen uit de Bijbel kunt krijgen. De macht die op het punt staat in volle zicht te verschijnen, zal spoedig voor altijd verdwijnen – om vervangen te worden door het eerste echt goede bewind in de geschiedenis van de wereld: dat van Jezus Christus.

De Bijbel is tot nu toe verbluffend nauwkeurig gebleken in zijn voorspellingskracht. De beschrijving karakteriseert perfect de "ondergrondse" aard van deze macht in Europa. En het zal net zo accuraat blijken in het voorspellen van de hoop die volgt.

Duitsland maakt zich klaar om uit deze bodemloze put te komen. Maar het goede nieuws is: dit betekent ook dat Jezus Christus zich gereed maakt om terug te keren!